

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำเชื่อม
หน่วยเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ภาษาเพื่อการสื่อสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำเชื่อม
รายวิชา พื้นฐานภาษาไทย รหัส ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำเชื่อม คือคำที่ทำหน้าที่เชื่อมคำกับคำ เชื่อมประโยคกับประโยค เชื่อมข้อความกับข้อความ หรือข้อความให้สละสลวย คำเชื่อม มี ๔ ชนิด คือ

๑. เชื่อมใจความที่คล้ายคลึงกัน ได้แก่คำว่า กับ และ, ทั้ง...และ, ทั้ง...ก็, ครั้น...ก็, ครั้น...จึง, พอ...ก็ ตัวอย่างเช่น พออ่านหนังสือเสร็จก็เข้านอน, พ่อและแม่ทำงานเพื่อลูก, ฉันชอบทั้งทะเลและน้ำตก, ครั้นได้เวลาเธอก็ไปขึ้นเครื่องบิน

๒. เชื่อมใจความที่ขัดแย้งกัน ได้แก่คำว่า แต่, แต่ว่า, ถึง...ก็, กว่า...ก็ ตัวอย่างเช่น กว่าตำรวจจะมาคนร้ายก็หนีไปแล้ว เขาอยากมีเงินแต่ไม่ทำงาน ถึงเขาจะโกรธแต่ฉันก็ไม่กลัว เธอไม่สวยแต่ว่านิสัยดี

๓. เชื่อมใจความเป็นเหตุเป็นผลกัน ได้แก่ คำว่า จึง, เพราะ...จึง, เพราะฉะนั้น...จึง ตัวอย่างเช่น เขาวิ่งเร็วจึงหกล้ม, ฉันกลัวรถติดเพราะฉะนั้นฉันจึงออกจากบ้านแต่เช้า, เพราะเธอเรียนดีครูจึงรัก, เขาไว้วางใจเราให้ทำงานนี้เพราะฉะนั้นเราจะเหลวไหลไม่ได้

๔. เชื่อมใจความให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้แก่คำว่า หรือ, หรือไม่ก็, ไม่เช่นนั้น, มิฉะนั้น ตัวอย่างเช่น เธอต้องทำงานมิฉะนั้นเธอจะถูกไล่ออก นักเรียนจะทำการบ้านหรือไม่ก็อ่านหนังสือ คุณจะทานข้าวหรือก๋วยเตี๋ยว

หน้าที่ของคำเชื่อม

๑. เชื่อมคำกับคำ เช่น ฉันเลี้ยงแมวและสุนัข

นิตกับหน้อยไปโรงเรียน

๒. เชื่อมข้อความ เช่น คนเราต้องการปัจจัย ๔ ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องประกอบอาชีพเพื่อให้ได้เงินมา

๓. เชื่อมประโยคกับประโยค เช่น พี่สาวสวยแต่น้องฉลาด

เพราะเขาขยันจึงสอบได้

๔. เชื่อมความให้สละสลวย เช่น เขาก็เป็นคนดีคนหนึ่งเหมือนกัน

คนเราก็มีเจ็บป่วยบ้างเป็นธรรมดา

ปรับปรุงมาจาก <https://site.google.com>